

*Köszöntő sorok a Somogy folyóirat bemutatóján**

Tisztelt Elnök Úr, Főszerkesztő Úr, Hölgyeim és Uraim, kedves Barátaim!

Szerettem volna ma én is Veletek ünnepelni, de sajnos, nyomós okom van rá, amiért mégsem lehetek személyesen jelen.

Nagy tisztelettel köszöntöm a Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaságot a Magyar Írószövetség nevében. Példaértékű az a kikezdehetetlen értékrendszer, amelyet a Társaság az elmúlt 111 évben – korszakokon átívelve, több mint negyedszázados betiltással is dacolva – képviselt, nem csupán Somogy megyében, hanem az egész országban, sőt, még a határon is túl. Tiszteletbeli elnöke, a 2008-ban elhunyt Takáts Gyula bátyánk, aki a Magyar Írószövetségnek Örökös Tagja is, hidat vert alapítók és folytatók közé, s ezen a hídon kezet foghatnak egymással klasszikusaink kortársainkkal. Köszönet mindazoknak, akik a szervezetet életben tartották, akik hittek benne, és akik látogatják a programjait!

Ugyanilyen megrendültséggel és örömmel köszöntöm a Társaság lapját, az egyik legrégebbi és legrangosabb folyóiratot, a Somogyot, amely az említett szellemiséget – kisebb előzmények után – épp 45 éve szolgálja töretlenül, következetesen és hűen. Tudjuk, nem csupán az elsőbbséget élvező régió, a Dunántúl és Somogyország irodalmi és kulturális értékeinek a megörökítője, hanem az egész Kárpát-medencéé. Olyan kiemelkedő és ma már klasszikusnak számító költők, írók, irodalomtörténészek otthona, akik közt megtiszteltetés volt felnőnem, és akiket megtiszteltetés szolgálnom, mint például – a teljesség igénye nélkül – Ágh István, Czigány György, Juhász Ferenc, Kányádi Sándor, Kiss Benedek, Márkus Béla, Oláh János, Pomogáts Béla, Rónay László, Szakonyi Károly, Szakolczay Lajos, Tandori Dezső, Tornai József, Vasy Géza... vagy akik már nincsenek köztünk: Bella István, Gyurkovics Tibor, Fodor András, Görömbei András, Marsall László, Lászlóffy Aladár, Lázár Ervin, Nagy Gáspár, Takáts Gyula, Utassy József...

Nem hiszek a digitális kultúra mindenhatóságában, én még azok közé tartozom, akik könyvek és nyomtatott lapok között szocializálódtak – de számolnunk kell azzal is, hogy a rendszerváltás óta több olyan nemzedék is kirepült, amelynek mindez már nem lételeme. Azonban hogy egy hagyományos folyóiratnak mekkora rangja van, az is jelzi, hogy egy mai fiatal költőnek még mindig nagyobb esemény a versét ilyenben viszontlátni, mint a monitoron. Ezt az átmeneti és küzdelmes korszakot megsínylette a Somogy is. Mindnyájunknak ünnep, hogy újra talpra tudott

* Elhangzott a Somogy 2015. 1. számának ünnepi bemutatóján, 2015. június 18-án az Írószövetségben.

állni, és kezünkbe vehetjük legújabb számát. Köszönet mindazoknak, akik nem adták fel, akik hittek benne és küzdöttek érte. Bába Ivánnak, a lap főszerkesztőjének és a Berzsényi Társaság elnökének, Szakály Sándornak sok erőt és kitartást kívánok nem csupán a nemes hagyományok folytatásához, de a megújuláshoz is. A magam részéről mindent el fogok követni ezután is, hogy a Somogy ne csupán életben maradjon, hanem újabb virágzásnak induljon.

Köszönve megtisztelő figyelmüket, szép és tartalmas estét kívánva, mindenkit szeretettel üdvözöl

Szentmártoni János